

de Skatter, som nu ere ophævede. Jeg troer imidlertid, at der, om det end ikke er udtrykkeligt anført i Lovudkastet, dog er givet et Bink derom. Det sees saaledes Pag. 8 i Motiverne til det af Regjeringen forelagte Udcast, at, forsaavidt det Beløb, der var calculeret til at dække Kjøbstædernes Indquarteringsudgifter, nemlig 46,000 Rbd., i Forbindelse med Indquarteringsfondens Renter, ikke skulde være tilstrækkeligt til at udrede den Godtgjærelse, som de bequarterede Byer, efter hvad derom er ytret, ville kunne vente, vil det Øvrige blive ydet directe af Statskassen. Man sees altsaa deraf tydeligt, at Meningen er, at, forsaavidt der skulde medgaae mere til Fourageffat, Marschpenge, til Indquarteringsudgifter og til de øvrige Udgifter, der ere dækkede ved de opkrævede Skatter, vil det Overskydende umiddelbart blive afholdt af Statskassen. Det er netop ved det Princip, der her er udtalt, at jeg troer, der er gjort en Begyndelse til en Hovedforbedring i Skattelovgivningen (3a), idet netop den Afgift, der hidtil har hvilet som en nogenlunde fast Kanon paa de Gjenstande, der hidtil have været beskattede, bliver fixeret, gjort til en fast Sum, og Resten overtagen af den almindelige Statskasse, af hvis øvrige Indtægter de muligt forøgede Udgifter ogsaa ville være at afholde. Forsaavidt det er yttret, at Udvalget har tillagt Regjeringen det Princip, at, saasnart der blev Spørgsmaal om nogen ny Statsudgift, saa har man altid grebet til nye Skatter, da maa jeg tillade mig at bemærke, at Udvalget egentlig ikke har tillagt Regjeringen et saadant Princip; Udvalget har kun yttret i sin Betænkning, at det syntes, som om Regjeringen har fulgt et saadant Princip, og denne Udtalelse forekommer mig isvrigt ganske begrundet, naar man tager Hensyn til de Skatter, der nævnes i Forslagets § 1. Da der blev Spørgsmaal om f. Ex. at anskaffe Fourage, istedetfor da af Statskassen at bære de Udgifter, som vilde medgaae til Fourages Anskaffelse, — og vel at mærke, Fouragen modtages for den største Deel ikke in natura, men anskaffes for contante Penge, — er man strax skredet til at udskrive en ny Skat. Da der blev Spørgsmaal om Marschpenge til Landsoldaterne, hvortil Udgif-

terne kunde tages af Statskassen, og som, forsaavidt de allerede bestaaende Skatter ikke maatte være tilstrækkelige dertil, kunde have været dækkede ved en Forøgelse af Skatterne, skred man strax til en ny Skat. Det Samme sees man er skeet i 1844 ved den Godtgjærelse, der da blev indrømmet for kongelige Tjenestereiser. Fremdeles sees det ogsaa, at i Aarene 1832 og 1834, da der var Spørgsmaal om at forøge Udgifterne til Straffeanstalterne, har man ogsaa skredet til særlige Skatteligninger. Det forekommer mig netop, at disse Lovbud vidne om, at det synes, ligesom Regjeringen har foretrukket at udskrive flige særlige Skatter fremfor at forøge de allerede bestaaende Skatter, hvilket vistnok vilde have været langt hensigtsmæssigere. Forsaavidt der er brugt en Udtalelse, som om Udvalget ikke skulde have kjendt Sammenhængen med Indquarteringshjælpeffatten, og det er yttret, at, hvad der er udtalt derom i Udvalgets Betænkning, røber en uklar Opfatning af Forhold, som man ikke ret har kjendt, da erkjender jeg, at Udtrykket Indquarteringshjælpeffat paa et enkelt Sted er brugt mindre correct i Betænkningen, men Udvalget veed meget vel, hvorledes Sammenhængen har været med Indquarteringshjælpeffatten. Naar det er yttret af samme ærede Taler (Ørsted), at denne Indquarteringshjælpeffat kun er en Ansættelsesum, da forholder det sig ingenlunde saaledes. Oprindeligt var Indquarteringshjælpeffatten den eneste virkelige Udgift, som de bequarterede Byer skulde have. Denne Udgift sees af en original Beretning, som jeg er i Besiddelse af, og som er affattet 1787 af en Commission, som var nedsat til at ordne Indquarteringsvæsenet, som dengang fremkaldte mange Uansætteligheder, tidligere i Aaret 1775 at have udgjort 28000 Rbd., men i 1787 løb den op til et Beløb af 54,500 Rbd.; som Grund til Forøgelsen anføres, at der var oprettet flere Regimenter, og at flere Garnisoner indlagdes i Byerne, som hidtil kun havde ligget i Fæstningerne, hvilket ikke medførte saa store Udgifter, hvorimod Disloceringen af Tropperne gav Anledning til Forøgelse af Udgifterne, og denne Forøgelse af Udgifterne var det, som fremkaldte en Undersøgelse af Indquarterings-